

Hugo Yrwing

Svar till professor Hain Rebas

Något bemötande av de beskyllningar, som prof H Rebas i ovan tryckta replik riktar mot min uppsats i *Scandia* 1979:2, finner jag inte nödvändigt, då sakligheten i min framställning torde vara av sådan tyngd, att den inte kan viftas bort med tomt ordsvall. Däremot vill jag till gagn för prof Rebas' fortsatta funderingar över »disproportioner» i min kritik mot behandlingen av året 1441 framhålla, att vad jag funnit eventuellt riktigt i hans onödigt vidlyftiga uppsats i *Scandia* 1977:2, har jag tydligt angivit i not 69 s 222 med bifogade reservationer. Det innebär, att min kritik riktar sig mot hela det sammanhang, i vilket detta »eventuellt riktiga» insatts. För denna historie-skrivning om året 1441 bär Rebas som författare fullt ansvar och får därför finna sig i att den bemötes i den omfattning, som är nödvändig för att vad som »eventuellt» kan vara riktigt, skall framstå i tydlig dager (jfr Rebas' principer ovan nr 2, 3, 4 och 5). Det rör sig nämligen om den källkunskap, den källtolkning och den uppfattning om händelsesammanhangen, som ligger till grund för prof Rebas' hela historiekonstruktion i uppsatsen (se min Återblick s 216 f).

De principer för vetenskaplig kritik, som Rebas uppställer för min räkning, gäller naturligtvis i samma höga grad för prof Rebas, när han nu och i framtiden uppträder i vetenskapliga sammanhang. Så medger han, att han »faktiskt» måste stryka orden »som belöning» i en rad (jfr s 209 i min uppsats) och »möjligen nyansera två eller tre uttryck», varpå han får över »127 rader», som står sig. Dessa 127 rader måste tydligen finnas i det parti av uppsatsen, som jag berör i not 69. Att det för övrigt rör sig om radstrykningar av en dignitet, som jag vill avstå från att bestämma, framgår av vad jag sagt, i synnerhet på s 208 ff samt på s 210–216, och varför inte utsträcka strykningarna till själva titeln på uppsatsen, så att den kommer att motsvara vad som eventuellt kan vara riktigt i framställningen. Slutligen – Erik av Pommern är inte någon bifigur i Rebas' uppsats. Han är ständigt närvarande i framställningen.